

JUDEN RAUS — ערבים החוצה

על היות היהודים, גזע עליון' מוסיף כהנא בסיפורו: "עם ישראל אינו מאותם עמים קטנים וחסרי-חשיבות, אלא לב ליבו של העולם וסיבת קיומו. אנו עם שנועד לגדולה, לקדושה ולהקרבה עצמית, וחזון זה לא יתמעט ולא יטושש. עם ישראל נבחר למלא תפקיד גדול, התובע ממנו את הסגולה והיכולת לדחות בינוניות: הוא ידחה את הספל, יבין מה חשוב באמת, ויהיה נכון להקרבה עצמית כדי להגיע למיסגת הגדולה".

את תורת-הגזע שלו, מנסה כהנא בסיפורו במילים: "האומה, אוסף שבטים שבעצמם צמחו מבת-אב וממשפחות, היתה מישפחה שיתופית גדולה אחת, שבניה נקשרו בקשרים מחייבים ביותר - קשרי דם (...). שם האומה נקרא על ארצה, וזרים שהגיעו אליה לא נעשו אזרחים של הארץ, ולא נעשו שותפים לבעלות עליה עם התגוררם בתוך גבולותיה. האומה-המישפחה היא היתה הבעלים של הארץ, והיא אשר קבעה את חוקיה..."

ניסוח, המזכיר דברים אותם כתב אדולף היטלר בסיפורו "מיין קאמפף": "רק מרחב מספיק כל צורכו על האדמה מבטיח לאומה חופש קיום (...). בלי להביא בחשבון מסודות ודיועות קדומות חייבת התנועה הנציונל-סוציאליסטית (נאצית) למצוא אומץ ולגייס את עמנו ואת כוחו למען התקדם בדרך אשר תוביל את העם הזה ממרחב מחייתו המנובל הנוכחי אל אדמה וקרקע חדשים..."

תורתו של מאיר כהנא, זהה לתורתו של היטלר, תוך שהוא ממיר רק את ה-יוון ראוסי! של היטלר ב-ערבים החוצה! של כהנא.

החל ממחצית שנת 1980 ועד לראשית 1981 ישב הרב מאיר כהנא במעצר מינהלי בכלא רמלה, עד שראש-הממשלה מנחם בגין הורה לשחררו. בשבעת החודשים שבהם ישב כהנא בכלא רמלה, חיבר את תורת הגזע שלו, בדומה למורו ורבו אדולף היטלר, שחיבר בכלא את "מיין קאמפף". כהנא, בסיפורו "לשכים בעיניכם", מביא בליטל הסדר-הגיון של ציטוטים מתוך התנ"ך, העיתונות הישראלית והזרה, ופרקי היסטוריה משוכתבים ומעוותים, התואמים את צרכיו ה-אידיאולוגיים.

יחסו של מאיר כהנא ב-לשכים בעיניכם" זהה ליחסו של היטלר ב-"מיין קאמפף" ל-גזעים הנחותים". תוך שהוא ממליץ להחזיקם ככוח-עבודה חסר כל זכויות, או לגרשם מגבולות המדינה.

בסיפורו כתוב מאיר כהנא: "ערביי ארץ-ישראל הינם פיקחים ואף מועלים טובים. יש למערב צורך באנשים המוכנים לעסוק בעבודות השחורות והחשובות, שאין עוסקים בהן. בנוסף לכך חסרים מועלים מוכשרים בתחומי משק שונים. אם ישראל תערוך סקירה מקפת של צרכיה המיוחדים של כל מדינה מערבית, תוכל להנהיג תוכנית הכשרה לערבים בהתאם לדרישות של מדינות המערב השונות".

אלא שהאפשרויות הטמונות בהעסקתם של ערבים במדינתו של כהנא, מחרידות אותו: "האמת היא שהערבים מתחזקים פיסית כתוצאה מעבודת הכפיים שהם עוסקים בה, ואילו היהודים נחלשים ומתרופפים. מכאן התקיפות שבוצעו נגד יהודים בערים בעלות אוכלוסיה מעורבת..."

פריבילגיות דיווחיות מרהימות, הגדילה לעשות הטלוויזיה הישראלית, שהיתה באותה תקופה בחיתוליה, היא הפכה אותו עד מהרה לרמות לאומית, זימנה אותו לריונים בתוכניות

פצצות-סירחון במופעי אמנים סובייטים בניו-יורק, בהטרדת נשים וילדים של דיפלומטים סובייטים ובניסיונות הצתה ופריצה. קשריו של כהנא עם הקהילה היהודית בארצות-הברית נותקו, אחרי שביוני 1968 הוא הופיע לפני הוועדה לפעולות אנטי-אמריקאיות, אותה ועדה של הקונגרס האמריקאי שניהלה את ציד-המכשפות בארצות-הברית, בסיוע האף-ביי-איי — ארגונו של כהנא.

סלידת הקהילה היהודית בארצות-הברית ממעשיו של הרב כהנא, חששם של שירותי-הביטחון האמריקאיים מהפרובוקציות שלו כנגד המוסדות הדיפלומטיים של הסובייטים, הביאו עד מהרה להיווצרותה של קואליציה מתנגדים, שהותירה לו רק אפשרות אחת: עליה לישראל בהתאם לחוקי השבות.

הפרובוקטור של האף-ביי-איי ומחבר הגירסה היהודית למיין קאמפף עלה ארצה, במטרה לפתוח את הפרק הבא של חייו — פרק שבו הוא הגיע, רכוב על גלי הלאומנות היהודית, לבית-הנבחרים של ישראל.

להדעיל את בגין

ב-1969 בא מאיר כהנא, בראש קומץ מחסידיו, לישראל, עם הגיעו ארצה זינק מייד לקלחת הפוליטית של הרחוב הישראלי, תוך שהוא נרדף לאגף הימני-קיצוני ביותר. תחילה הקים גוף צבאי למחצה, בשם דב (ראשי תיבות של "דיכוי בוגדים"). היתה זו גירסה מקומית של הליגה להגנה יהודית. אחד מסימלי אירגונו זה היה סמל הליגה: אגרוף קמוץ בתוך מגדרוד.

בעזרת סידרת תרגילי-ראווה מתוחכמים הפך כהנא עד מהרה לגיבור של כליהתיקשורת, שהעניקו לו

לשימצה גז קולומבו, בעליו של האירגון למען זכויות האמריקאים ממוצא איטלקי שלא היה אלא מסווה לאחת מורעות המאפיה, מיסגרת אלימה ודומה לזו של הליגה של כהנא.

קשרים אלה בין כהנא וקולומבו נודעו ככלי-התיקשורת, ובמקביל חדלו מערכות-הביטחון האמריקאיות לעצום עין לנוכח פעילותם האלימה של חברי הליגה להגנה יהודית. הקרקע התחילה לבעור מתחת לרגליו של כהנא בארצות-הברית.

הקץ לקשריו של כהנא עם קולומבו בא כאשר "הרב" ניצב לצידו של הגננסטר בעצרת פומבית של האירגון למען זכויות האמריקאים ממוצא איטלקי, שעה שקולומבו נורה למות על רקע מילחמת-כנופיות. כהנא החל להכין עצמו לעליה שניה לישראל, בינתיים פירסם בארצות-הברית את סיפורו לעולם לא עוד; שכתורתו היתה גם סיסמת הליגה להגנה יהודית. בספר זה, שהוא מעין גירסה יהודית של מיין קאמפף ("מאבקי"), סיפרו של אדולף היטלר, טוען כהנא שלעם היהודי צפויה שואה נוספת, והפעם ביוזמה משותפת של הסובייטים והאמריקאים.

איים, וכי המיסד היהודי בעולם הוא רכוב ובוגרני. המציל, המושע והפודה הוא, כמוכן, המחבר, הרב מאיר כהנא, הרואה עצמו כיוצא של המככים ושאר יבירי האומה בכל הדורות. אחת מההאשמות הטיפוסיות, החחרות ונשנות כלעולם לא עוד; היא האשמה נאצית טיפוסית: המיסד היהודי תקע סכין בגב האומה. בסיפורו, פרט כהנא את זכר השואה לפרוטות קטנות, תוך שהוא מנסה להפוך אותו לסוס פוליטי שישרת את רעיונותיו הזוהים והמקבילים לאידיאולוגיה הגזענית, שביאה את השואה על העם היהודי, כרקים רבים מתוך לעולם לא

חלק מתעמולתו ורב-השנים כדי לחדור לכנסת. תעמולה המחקה את התעמולה הנאצית, ושהגיעה לשיאה עם מתיחת מערכת-הבחירות של 1984. יתכן שרשימתו של כהנא היתה נאסרת. כפי שרצה השופט גבריאלי בך (עם כהנא, למטה), אלמלא גרם בך לכך שגם הרשימה המתקדמת לשלום תיאסר, דבר שהניע את בית-הדין העליון לבטל את שני האיסורים.

מל הכנסת אנשי כהנא התכתשו עם אנשי ש"ח (שמאל ישראלי חדש) לפני בניין הכנסת. כאשר כהנא ואנשי כנופיותו ערכו שם המגנה נגד אנשי-השלום, שמחו על הזוויות שבוצעו על-ידי אריאל שרון ברצועת-עזה. כהנא עצמו התחף כלפי סדרני הכנסת, שגרוו אותו בעדינות מן המקום (למעלה משמאל). הכל היה

סטודנטים יהודיים מהשמאל וסטודנטים ערביים. השילטונות בישראל חזרו על המישגה של עמיתיהם בארצות-הברית, תוך שהעלימו עין במתכוון, מפני-לותריו של כהנא, עד מהרה הגיע שמו להרשות בהקשר בלתי-חוקי. בספטמבר 1972 נעצר קציני המיבצעים-לשעבר של האצ"ל, עמיחי פאגלין, כחשוד בנסיון להבריה נשק לאנשי הליגה להגנה יהודית בארצות-הברית ולשותפיהם במאפיה הניו-יורקית, ובקשירת קשר למעשי-טירור. פאגלין, שאחרי המהפך של 1977 מונה לתפקיד יועץ-ראש הממשלה לענייני טירור, שוכן עם מעצרו במלון-פאר תל-אביב. הרב כהנא ותנועתו התייצבו מאחורי פאגלין. הימים היו ימי המתח הציבורי שלאחר טבח 11 הספורטאים במינכן. למרות התייצבותם של אנשי כך ומאיר כהנא מאחורי נסיון הברחת הנשק של פאגלין, לא הובא איש מהם לדין.

עוד! דומים באופן מדהים למיין קאמפף. גם הברוטאליות הלשונית של "יצירתו" של כהנא חוזרת ומוכירה את מיין קאמפף. לא רק בספרים שהשניים חיברו. ברומה למורו ורבו הגרמני, צעד גם כהנא מכישלון לכישלון. היטלר נפלט מבית-הספר התיכון ונכשל בבחינת הכניסה לאקדמיה לארכיכלות. הוא סוכב שנים מחוסר-עבודה, עד שמילחמת העולם הראשונה גאלה אותו. כמוהו נכשל גם מאיר כהנא בבחינות לקבלת רישיון לעריכת-דין, וכרב נפלט מכל קהילה שבה החל לעבור. מילחמת-ששת-הימים העניקה ל-כהנא הזדמנות פז: הוא ניצל את הגל הלאומני ליסוד הליגה להגנה יהודית. ב-1968 פתח בסידרת תעלוליי-הפירסומת האלימים שלו, שנעשו במסווה של הגנה על יהודים — שכהגנה היתה בעלת ערך אפסי. פעולותיו הראוותניות התבטאו בהטלת